

[Handelsministeren.]

Andet og mere er der ikke at sige om den Ting. Jeg er noget forbavset over, at det ærede Medlem Hr. Vejen her i Rigsdagen har rejst denne Sag paa en Maade, saa man faar Indtrykket af, at der har været noget forkert ved, hvad Ministeriet har foretaget disse Sager vedrørende.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, det ærede Medlem Hr. Pürschel og maaske ogsaa andre ærede Talere var noget forbausede over, at jeg vilde advare mod en yderligere Indskrænkning i Indførselen af Raastoffer, Korn o. s. v., til Landbruget. De ærede Medlemmer vilde gøre mig opmærksom paa, at det var da naturligt, at der kom en saadan Indskrænkning i Indførselen, naar vi har en saa stor Indskrænkning i Baconudførselen. Ja, det ved jeg meget vel, vi har, men den Nedgang i Udførselen af Svin svarer nøjagtigt til den Nedgang, der er i det samme Aar i Indførselen af Korn. Til Oplysning for de ærede Medlemmer skal jeg nævne, at i 1932 udførte vi ca. 6,7 Millioner Svin, men i 1934 kun ca. 4 Millioner Svin, en Nedgang paa ca. 2,7 Millioner, men samtidig er Kornimporten gaaet ned fra ca. 17 Mill. Tdr. i 1932 til ca. 8½ Mill. Tdr. i 1934. Det vil sige en Nedgang paa 8½ Mill. Tdr. Korn i det Tidsrum, hvor Nedgangen i Udførselen af Svin er 2,7 Millioner. Det vil atter sige, vi har indført godt 3 Tdr. Korn mindre for hvert Svin, vi har udført mindre, og det er, som enhver ved, nøjagtigt den Mængde Korn, der skal til at opføde et Svin med; der er altsaa en fuldkommen normal Nedgang i Indførselen af Korn i Forhold til Nedgangen i Udførselen af Svin.

Det er derfor, jeg har sagt, at jeg maa advare imod en yderligere Nedgang i Kornindførselen til Landbruget, for den kan kun tages paa den Maade, at saa maa Husdyrproduktionen og Eksporten af den gaa tilsvarende ned til Skade for Landbruget og til Skade for Samfundet.

Det ærede Medlem Hr. Kyed gjorde Forsøg paa at paavise, at der skulde være en Uoverensstemmelse mellem mine Udtalelser i Landstinget om Kornordningen og min Tale her i Eftermiddag. Dersom det ærede Medlem vil læse min Tale i Landstinget og mine Udtalelser her i Eftermiddag, saa vil han finde den nøjeste Overensstemmelse mellem disse Taler paa hvert eneste Punkt.

Dernæst gjorde det ærede Medlem nogle enkelte Bemærkninger om Smørlovsforslaget.

Det ærede Medlem har jo her en Stilling, som trænger til et Forsvar, idet man ude i Befolkningen sikkert vil erkende, at hans og Venstres Stilling er en meget uheldig og mærkelig Stilling. Spørgsmaalet om en Smørordning er jo det ærede Medlems specielle Smertensbarn. Derfor kan jeg godt forstaa, at han skulde komme med nogle undskyldende Bemærkninger. Jeg skal imidlertid ikke gaa ind i nogen Forhandling om dette Spørgsmaal, men nøjes med at sige det faktiske, at Forskellen imellem det, der stilles til Raadighed fra Venstres og konservativ Side til Støttekøb for Landbruget, og vort Forslag er ikke meget stort til nogen af Siderne. Jeg har den Opfattelse, at vort Forslag vil være mindst lige saa effektivt som Venstres. Det er muligt, at det ærede Medlem har en modsat Opfattelse, men der er ikke nogen nævneværdig Forskel i Effektivitet, i Nyttens, i den Gavn, Landbruget vil have af begge Forslag. Men Forskellen ligger i, at Pengene, der skal bruges, efter det ærede Medlems og hans Partis Forslag skal tages af en Margarineafgift, medens de efter vort Forslag skal tages af en Merindkomstskat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Det ser ud til, at den højtærede Statsminister ønsker at begaa moralsk Selvmord. Jeg skal ikke forhindre ham i at løbe sin Linie ud, indtil han hænger sig selv i sit Reb; men jeg kan ikke indrømme den højtærede Statsminister Fortovsret paa den Sti, som han saa ubetænksomt og usømmeligt har betraadt for at søge at komme sagesløse Rigsdagsmænd — moralsk set fuldkommen sagesløse Rigsdagsmænd — til Livs.

Den højtærede Statsminister maa ikke glemme, at det her er ham, der er Angriber, og at det er hans Angreb, som er giftigt og hykkelsk. Den højtærede Statsminister maa heller ikke glemme, at i dette Tilfælde er det paa hans Side, at der foreligger Sladder om et Komplot, som aldrig har eksisteret, i hvert Fald ikke for de Rigsdagsmænds Vedkommende, han har angrebet. Skal der tales om Sladder, om Gift, om Hykleri, saa er det Betegnelser, som i det foreliggende Tilfælde kun kan have Anvendelse paa den højtærede Statsminister. Han kan ikke affærdige hverken mig eller de ærede konservative Medlemmer med saadanne Udryk.

Det, Sagen drejer sig om, er simpelt hen,